

skal forelægges i Folketingssalen og ikke som før, hvor de bare administrativt blev behandlet i ministeriet.

Under behandlingen af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Tyskland spurgte jeg i udvalget, om det var sådan, at det var muligt at stille ændringsforslag. Jeg blev belært om, at det nok ikke var særlig klogt, for så skal ministeren i givet fald rejse til Tyskland og bede sin tyske partner om at åbne overenskomsten og genforhandle de punkter, hvor der måtte være ønske om ændringer fra det danske Folketings side. Og det argument valgte jeg i første omgang at anse som lodigt.

Men aldrig så snart var udvalgsrådet slut, og der var afgivet betænkning, før vi – dagen efter – modtager et ændringsforslag fra skatteministeren, et ændringsforslag, som vi har til forhandling her i dag.

Og det er jo selvfølgelig interessant, for hvis Folketinget ikke kan komme med ændringer, hvordan kan ministeren så foreslå ændringer? Ved, at ministeren stiller ændringsforslag, har ministeren jo dokumenteret over for Folketinget, at det er muligt at stille ændringsforslag til det lovforslag, vi har liggende på bordet foran os.

Der er en række punkter, hvor Fremskridtspartiet ønsker, at der bliver taget stilling til nogle ændringsforslag, men da jeg meget nemt risikerer at få at vide, at det er punkter, der ikke kan genforhandles, vil jeg gerne bede om, at vi får lovforslaget tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling.

Ministeren må gerne allerede nu sætte vand over til at svare på et spørgsmål, der lyder: »På hvilke punkter kan det lade sig gøre at stille ændringsforslag?« Og jeg vil gerne have et svar, der siger, at det og det ikke kan lade sig gøre; for ministeren har med sit ændringsforslag her til anden behandling vist, at det kan lade sig gøre at stille ændringsforslag.

Det spørgsmål, der vil blive stillet i udvalget, er altså: »På hvilke punkter kan det lade sig gøre at lave ændringer til nærværende lovforslag?« Og når jeg har fået den liste, så vil jeg gå i gang med at lave de to eller tre ændringsforslag, som Fremskridtspartiet mener er påkrævet. Det drejer sig særligt om de forhold, der kommer til at gælde for pensionister, både danske pensionister, der bor i Tyskland, og tyske pensionister, der vælger at bosætte sig nord for grænsen.

Men ét: Vi vil gerne have lovforslaget tilbage til udvalget.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Til hr. Kim Behnke kan jeg oplyse, at det ikke er muligt at udarbejde en stor liste omfattende emner, der henholdsvis er og ikke er egnede til ændringsforslag.

Der er foregået en forhandling mellem to suveræne stater, hvor begge parter har givet og taget og har haft muligheder for at fremlægge spørgsmålene, og parterne har efter en lang proces i enighed fundet frem til noget, de vil indstille til ratifikation i de nationale parlamenter.

Selvfølgelig er der stadig mulighed for at stille ændringsforslag, men jeg vil tillade mig at sige, at hvis man tror, man kan botanisere i forslaget og finde ting frem, som man selv synes er gunstige set fra en national synsvinkel, vil processen blive meget, meget vanskelig. For det første åbner man mulighed for, at det andet land kan gøre noget tilsvarende, og det vil faktisk umuliggøre forhandlinger mellem to suveræne stater. Men til gengæld vil jeg godt sige, at i det omfang der stilles fornuftige ændringsforslag – hvad enten de fremsættes af ministeren eller af menige medlemmer af Folketinget – og disse forslag overhovedet ikke bryder med de grundlæggende ting, er det oplagt, at man godt kan foretage mindre justeringer. Men det skal være sådan, at der ikke gribes afgørende ind i den aftale, som er indgået mellem to suveræne stater.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget til § 1 uden for betænkningen af skatteministeren vedtoges uden afstemning.

§ 1, således ændret, og §§ 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.